

Л.М. Мосула

Синтез нових неконденсованих систем з бензотіазольним фрагментом у положенні 5 тіазолідинового циклу

Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського

Ключові слова: синтез, 4-тіазолідони, бензотіазольний фрагмент, спектроскопія ПМР.

На основі реакцій конденсації, ацилювання та алкілювання отримано групу нових, не описаних у спеціалізованій літературі 4-тіазолідонів з бензотіазольним фрагментом у 5 положенні для фармакологічного скринінгу. Структуру синтезованих сполук підтверджено методом спектроскопії ПМР.

Синтез новых неконденсированных систем с бензотиазольным фрагментом в положении 5 тиазолидинового цикла
Л.М. Мосула

На основе реакций конденсации, ацилирования и алкилирования получена группа новых, не описанных в специализированной литературе, 4-тиазолидонов с бензотиазольным фрагментом в 5 положении для фармакологического скрининга. Структура синтезированных соединений подтверждена методом спектроскопии ПМР.

Ключевые слова: синтез, 4-тиазолидоны, бензотиазольный фрагмент, спектроскопия ПМР.

Synthesis of the novel, non-condensed systems with benzothiazole fragment at positon 5 of thiazolidone ring.

L.M. Mosula

Based on the reactions of condensation, acylation and alkylation new 4-thiazolidone-based derivatives with benzothiazole moiety in the position 5 have been synthesized for pharmacological screening. The structures of synthesized compounds were confirmed by ¹H NMR spectroscopy.

Key words: synthesis, 4-thiazolidones, benzothiazole moiety, NMR spectroscopy.

Синтез нових неконденсованих систем на основі 4-тіазолідонів з бензотіазольним фрагментом у положенні 5 базового гетероциклу є перспективним напрямком пошуку біологічно активних сполук. Поєднання двох фармакологічно привабливих гетероциклів, характерних широким спектром біологічної дії (від антимікробної до протипухлинної), може зумовити синергічний ефект, а саме потенціювання відомих активностей, і появу нових профілів фармакології зазначених гетероциклічних систем.

Мета роботи

Дослідити синтетичні шляхи введення бензотіазольного фрагменту в 5 положення 4-тіазолідинового циклу і вивчити спектральні характеристики синтезованих сполук.

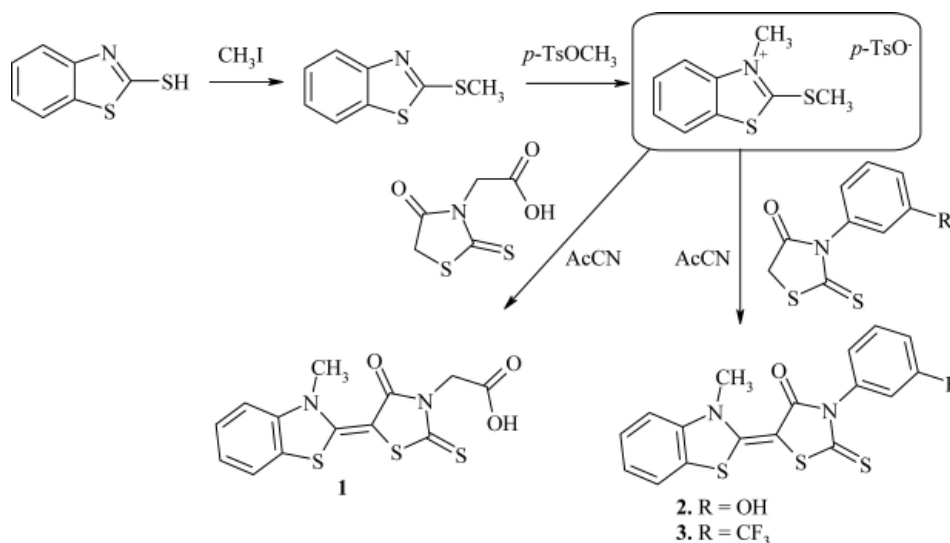
Матеріали і методи дослідження

Синтетичні дослідження здійснено з використанням реактивів компанії «Merck» (Дармштадт, Німеччина) та «Sigma-Aldrich» (Міссурі, США). Склад і структуру синтезованих сполук підтверджено елементним аналізом та спектроскопією ПМР.

Результати та їх обговорення

Одним з підходів до синтезу 5-гетерилзаміщених роданінів є отримання мероціанінових барвників, що є перспективними об'єктами для досліджень у галузі сучасної медичної хімії як потенційні протималарійні та протипухлинні лікарські засоби [1]. На основі відомого синтетичного підходу здійснено синтез 5-(3-метил-3H-бензотіазол-2-іліден)-3-арил(алкіл)-2-тіоксо-4-тіазолідонів **1-3** (схема 1).

Схема 1

Як вихідні метиленактивні сполуки використано похідні роданіну, зокрема 3-арил-2-тіоксо-4-тіазолідони та роданін-3-оцтову кислоту. На основі каптаксу (2-меркаптобензтіазолу) попередньо отримано 2-метилкаптакс, який у реакції з *n*-толуолсульфонатом утворює диметилзаміщену тіазолієву сіль як *in situ*-інтермедіат у конденсації з похідними роданіну. Синтез 5-(3-метил-3*H*-бензтіазол-2-іліден)-3-арил(алкіл)-2-тіоксо-4-тіазолідонів (**1-3**) проведено в середовищі безводного ацетонітрилу за наявності триетиламіну. Очистку сполук проводили перекристалізацією з суміші ДМФА–етанол (1:2).

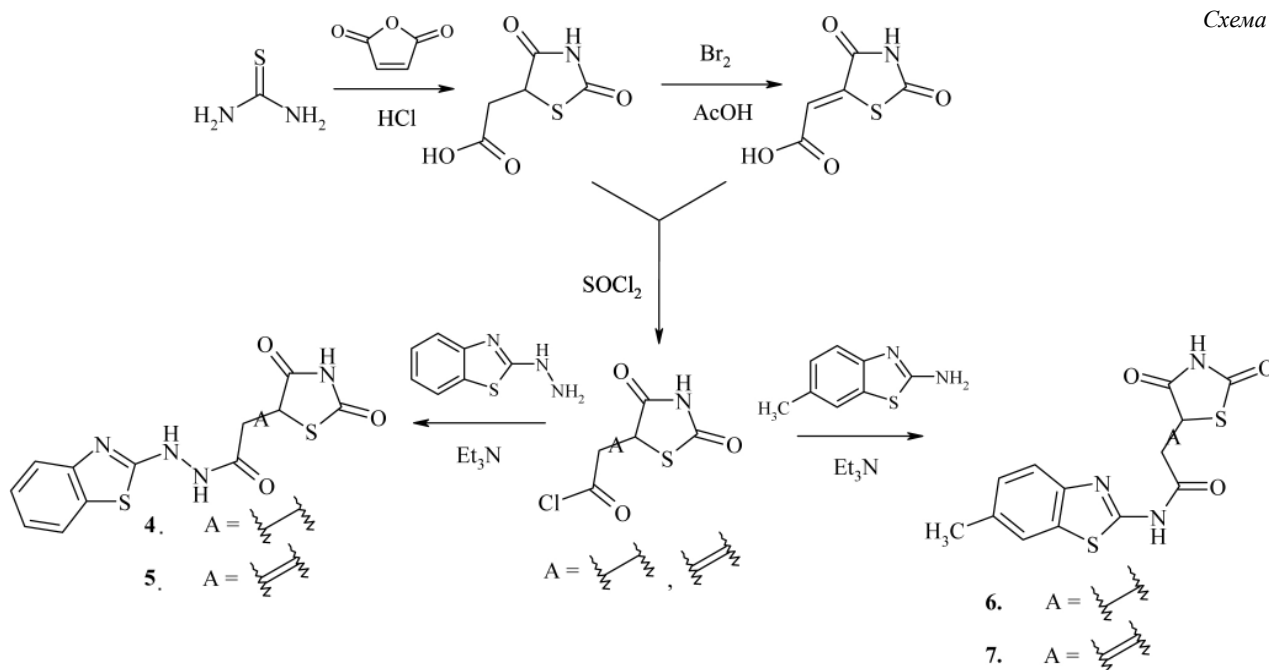
У спектрі ПМР похідного **3** субспектр бензотіазольного фрагмента частково накладається на сигнали 3-CF₃-фенільного залишку, за винятком двох характеристичних триплетів при 7,34 і 7,52 м.ч. Наведене вище зумовлює утворення складного мультиплету при 7,64-7,94 м.ч., який за кривою інтегральної інтенсивності відповідає 6 протонам. Сигнал N-CH₃ утворює синглет при 4,02 м.ч.

Пошук нових високоактивних сполук серед амідів 2,4-

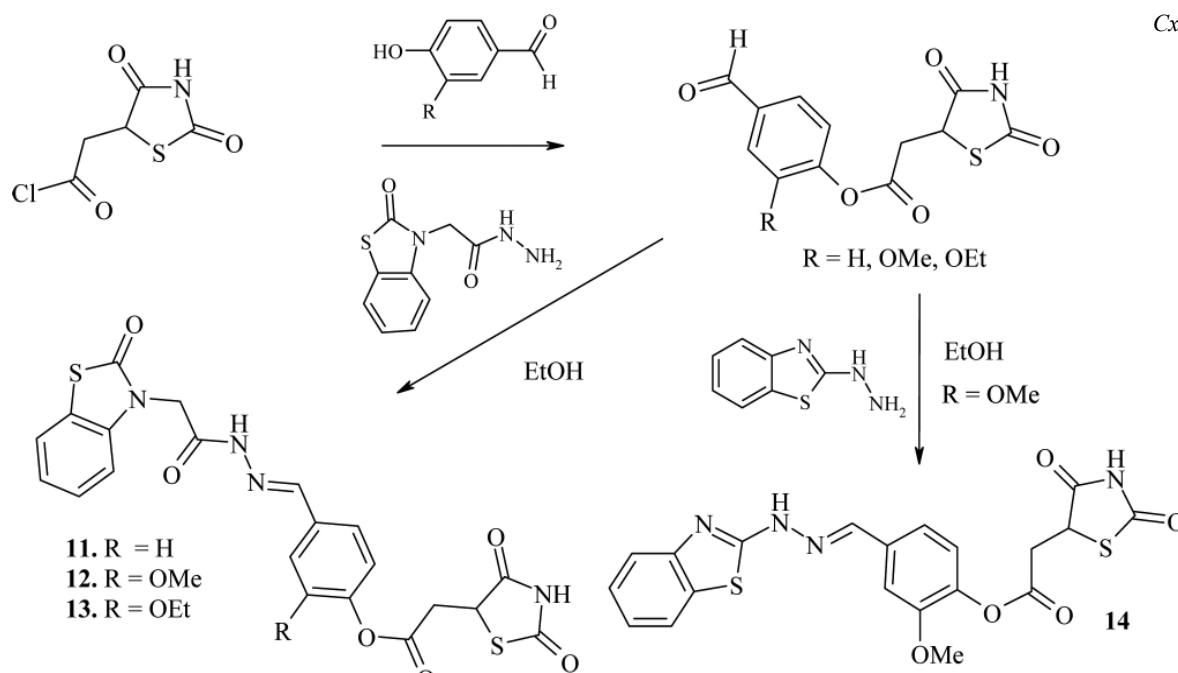
тіазолідиндіон-5-карбонових кислот є перспективним і обґрунтованим не тільки біологічною активністю базової структури, але й можливістю її хімічної оптимізації [2]. Попередні дослідження дозволили виділити ряд сполук з протипухлинною активністю серед амідів названих кислот з тіазольним фрагментом у молекулі [3, 4]. Враховуючи зазначене, здійснено синтез нових гідразидів та амідів з бензотіазольним фрагментом (схема 2).

Для реалізації запланованих перетворень використано хлорангідриди 2,4-тіазолідиндіон-5-карбонових кислот, які отримані за відомими методами [5]. При взаємодії зазначених реагентів з 2-гідразинобензотіазолом чи 6-метил-2-амінобензотіазолом отримано цільові продукти **4-7**. Реакцію проводили в середовищі безводного діоксану за наявності еквімолярної кількості триетиламіну.

Сполуку **6** апробовано в реакціях алкілювання з арилхлорацетамидами у середовищі етанолу за наявності еквімолярної кількості гідроксиду калію. У результаті реакції отримано нові діаміди 2,4-тіазолідиндіон-3,5-діоцтової кислоти **8-10** згідно схеми 3.

- 8.** Ar = 2-CH₃-C₆H₄
9. Ar = 4-CH₃O-C₆H₄
10. Ar = 4-C₂H₅OCO-C₆H₄

Наступним напрямком синтезу похідних 2,4-тіазолідиндіонів з бензотіазольним фрагментом у молекулах став синтез 2-оксобензотіазол-3-іл-ацетил- та бензотіазол-2-ілгідразонів (схема 4).

Вихідними речовинами були гідразид 2-оксобензотіазол-3-оцтової кислоти чи 2-гідразинобензотіазол та 4-(2,4-тіазолідиндіон-5-ацетокси)-бензальдегіди, отримано взаємодією хлорангідриду 2,4-тіазолідиндіон-5-оцтової кислоти з *n*-оксибензальдегідом, ваніліном і 3-етокси-4-оксибензальдегідом в умовах модифікованої реакції Шоттена-Баумана [6, 7]. При взаємодії наведених амінопохідних та оксизаміщених бензальдегідів у середовищі етанолу отримано ряд нових неконденсованих гетероциклічних систем з тіазолідиновим і бензотіазольним фрагментами 11–14.

Структуру синтезованих сполук підтверджено спектрами ПМР, характеристики яких наведені в експериментальній частині.

Експериментальна частина

Спектри ПМР знімали на приладі «Varian VXR-300», розчинник DMSO-D₆, стандарт – тетраметилсилан. Дані елементного аналізу на вміст азоту і сірки відповідають вирахуваням ($\pm 0,3\%$).

5-(3-Метил-3H-бензотіазол-2-іліден)-3-арил(алкіл)-2-тіоксо-4-тіазолідони (1-3).

Суміш 0,02 моль метилтіобензотіазолу, 0,03 моль *n*-толуолсульфонату в 20 мл анізолу нагрівають при температурі 120°C протягом 4 год, потім охолоджують і додають 0,02 моль похідного роданіну, 0,035 моль тріетиламіну крапельно та 50 мл ацетонітрилу. Реакційну суміш перемішують протягом 4 год, отриманий осад відфільтровують, промивають ацетонітрилом і перекристалізують з суміші ДМФА–етанол (1:2).

Сполука 1. Вихід 57%. Т.топл. 262–264°C.

Сполука 2. Вихід 62%. Т.топл. >290°C.

Сполука 3. Вихід 64%. Т.топл. >290°C.

Бензотіазоліаміди та бензотіазолігідрозиди 2,4-тіазолідиндіон-5-алканкарбонових кислот(4-7)

До розчину 0,005 моль 2-гідразинобензотіазолу чи 6-метил-2-амінобензотіазолу та 0,005 моль тріетиламіну в 10 мл діоксану додають 0,005 моль хлорангідриду відповідної 2,4-тіазолідиндіон-5-карбонової кислоти у 5 мл діоксану і залишають на 30 хв. Потім додають 50 мл води і відфільтровують отриманий продукт. Очистку проводять шляхом перекристалізації з суміші ДМФА–етанол (1:2).

Сполука 4. Вихід 67%. Т.топл. 226–228°C. ЯМР ¹H, δ , м.ч.: 3,16дд (1H, CH₂, $J_{AB} = 17,4$ Гц, $J_{AX} = 7,5$ Гц, $J_{BX} = 5,1$ Гц); 3,72дд (1H, CH₂); 4,79м (1H, CH); 7,36т, 7,44т, 7,77д, 8,01д (4H, C₆H₄); 11,58с (1H, NH), 12,10шс (2H, 2*NH).

Сполука 5. Вихід 79%. Т.топл. >240°C.

Сполука 6. Вихід 71%. Т.топл. 266–268°C. ЯМР ¹H, δ , м.ч.: 2,39с (3H, CH₃), 3,19дд (1H, CH₂, $J_{AB} = 17,6$ Гц, $J_{AX} = 7,3$ Гц, $J_{BX} = 5,2$ Гц), 3,74дд (1H, CH₂), 4,81м (1H, CH), 7,26д (1H, $J = 8,4$ Гц, 5-H), 7,68д (1H, $J = 8,0$ Гц, 4-H), 7,72с (1H, 7-H), 10,65с (1H, NH), 12,02с (1H, NH).

Сполука 7. Вихід 82%. Т.топл. >240°C. ЯМР ¹H, δ , м.ч.: 2,37с (3H, CH₃), 7,25д (1H, $J = 8,4$ Гц, 5-H), 7,64д (1H, $J = 8,0$ Гц, 4-H), 7,74с (1H, 7-H), 7,35с (1H, =CH), 10,68с (1H, NH), 11,95с (1H, NH).

2-(2,4-Діоксо-3-арилкарбамоїлметилтіазолідин-5-іл)-N-(6-метилбензотіазоліл-2)-ацетаміди (8-10)

До розчину 0,005 моль сполуки 6 у 10 мл етанолу додають 0,0055 моль гідроксиду калію в 5 мл етанолу, перемішують і додають 0,0055 моль відповідного арилхлорацетаміду і 5 мл ДМФА. Реакційну суміш кип'ятять протягом 5 год, заливають водою, фільтрують отриманий продукт. Очистку проводять шляхом перекристалізації зі суміші ДМФА–етанол (1:2).

Сполука 8. Вихід 69%. Т.топл. 236–238°C.

Сполука **9**. Вихід 73%. Т.топл. >220°C. ЯМР ¹H, δ, м.ч.: 2,3бс (3H, CH₃), 3,84с (3H, OCH₃), 3,16дд (1H, CH₂, J_{AB} = 17,6 Гц, J_{AX} = 7,3 Гц, J_{BX} = 5,2 Гц), 3,72дд (1H, CH₂), 4,52с (2H, COCH₂), 4,79м (1H, CH), 7,00д, 7,55д (4H, C₆H₄, J = 8,8 Гц), 7,25д, 7,64д, 7,74с (3H, C₆H₃), 10,69с (1H, NH), 10,95с (1H, NH).

Сполука **10**. Вихід 63%. Т.топл. >220°C. ЯМР ¹H, δ, м.ч.: 1,31т (3H, CH₃CH₂), 2,39с (3H, CH₃), 3,21дд (1H, CH₂, J_{AB} = 17,9 Гц, J_{AX} = 7,1 Гц, J_{BX} = 5,0 Гц), 3,69дд (1H, CH₂), 4,30кв (2H, CH₂CH₂), 4,50с (2H, COCH₂), 4,75м (1H, CH), 7,28д, 7,62д, 7,77с (3H, C₆H₃), 7,69д, 7,94д (4H, C₆H₄, J = 8,7 Гц), 10,75с (1H, NH), 10,92с (1H, NH).

(2-Оксобензотіазол-3-іл-ацетил)гідрозони 2,4-тіазолідиндіон-заміщених бензальдегідів (11-14)

По 0,05 моль гідрозиду 2-оксобензотіазол-3-оцтової кислоти та відповідного 2,4-тіазолідиндіон-заміщеного бензальдегіду поміщають у колбу, додають 30 мл етанолу і кип'ячать протягом 3 год. Осад відфільтровують і перекристалізують з суміші ДМФА–етанол (1:2).

Сполука **11**. Вихід 85%. Т.топл. 150-152°C.

Сполука **12**. Вихід 81%. Т.топл. 136-138°C. ЯМР ¹H, δ, м.ч.: 3,35дд (1H, CH₂, J_{AB} = 17,6 Гц, J_{AX} = 8,8 Гц, J_{BX} = 3,9 Гц); 3,40дд (1H, CH₂); 3,82с (3H, OCH₃); 4,78м (1H, CH); 5,18с (2H, COCH₂); 7,14-7,23м, 7,30-7,40м, 7,52с, 7,67д (7H, C₆H₄, C₆H₃), 8,04с (1H, =CH), 11,87с (1H, NH), 11,96с (1H, NH).

Сполука **13**. Вихід 79%. Т.топл. 142-144°C.

Сполука **14**. Вихід 89%. Т.топл. 132-134°C.

Висновки

При взаємодії отриманої *in situ* тіазолієвої солі метилкаптаксу з похідними роданіну здійснено синтез нових 5-(3-метил-3H-бензотіазол-2-іліден)-2-тіоксо-4-тіазолідонів.

На основі 2-гідразинобензотіазолу та 6-метил-2-амінобензотіазолу синтезовано відповідні гідрозиди та амід 2,4-тіазолідиндіон-5-карбонових кислот. Сполуку **6** апробовано в реакціях алкілювання з ароматичними 2-хлорацетамідами, що дозволило отримати ряд діамідів 2,4-тіазолідиндіон-3,5-діоцтової кислоти.

Показано, що ацилоксибензальдегіди 2,4-тіазолідиндіон-5-оцтової кислоти легко реагують з гідрозидом 2-оксобензотіазол-3-оцтової кислоти та 2-гідразинобензотіазолом, що дозволило отримати нові похідні 2,4-тіазолідиндіону з бензотіазольним фрагментом у боковому ланцюзі.

Структуру синтезованих сполук та інтерпретацію проведених хімічних досліджень підтверджено методом спектроскопії ПМР. У спектрах ПМР спостерігають сигнали всіх протонів молекул з характерною мультиплетністю та особливостями сигналів для похідних 2,4-тіазолідиндіон-5-карбонових кислот з бензотіазольним фрагментом у молекулах.

Список літератури

1. Rhodacyanine Dyes as antimalarials. 1. Preliminary evaluation of their activity and toxicity / K. Takasu, H. Inoue, H.-S. Kim [et al.] // Journal of Medicinal Chemistry. – 2002. – Vol. 45, № 5. – P. 995–998.
2. Зіменковський Б. С. 4-Тіазолідони. Хімія, фізіологічна дія, перспективи. Монографія / Б. С. Зіменковський, Р. Б. Лесик. – Вінниця: Нова книга, 2004. – 106 с.
3. Лесик Р.Б. Синтез та біологічна активність конденсованих і неконденсованих гетероциклічних систем на основі 4-азолідонів: автореф. дис. ... д-ра фарм. наук: спец. 15.00.02 «Фармацевтична хімія та фармакогнозія» / Р. Б. Лесик. – Львів, 2004. – 40 с.
4. Мосула Л.М. Синтез та біологічна активність похідних тіазолідину з бензотіазольним фрагментом у молекулах: автореф. дис. ... канд. фарм. наук: спец. 15.00.02 «Фармацевтична хімія та фармакогнозія» / Л. М. Мосула. – Львів, 2010. – 20 с.
5. 2,4-Діоксотіазолідин-5-ацетатна кислота та її амідні – перспективні синтони для створення комбінаторних бібліотек біологічно активних сполук / Р.Б. Лесик, Б.С. Зіменковський, С.М. Голота [та ін.] // Фармацевтичний журнал. – 2001. – №5. – С. 57–63.
6. Синтез та вивчення протиракової активності 4-(2,4-тіазолідиндіон-5-ацетокси)бензиліденгідрозонів бензотіазол-2-тіоацетатних кислот. / Д. Я. Гаврилюк, Р. Б. Лесик, Б. С. Зіменковський [та ін.] // Фармацевтичний журнал. – 2006. – № 2. – С. 53–58.
7. Титце Л. Препаративная органическая химия; [пер. с нем.] / Л. Титце, Т. Айхер. – М.: Мир, 1999. – 704 с. – (Реакции и синтезы в практикуме органической химии и научно-исследовательской лаборатории).

Відомості про авторів:

Мосула Л.М., к. фарм. н., доц. каф. фармацевтичної хімії ТДМУ ім. І.Я. Горбачевського

Надійшла в редакцію 27.11.2012 р.